

Lisa à Paris

Pièce de théâtre

Découvertes 1 Nous faisons du théâtre

door

Astrid Sacher en Frédéric Camus

Inleiding

Iedereen kan toneelspelen ! Het hoeft helemaal niet meteen perfect te zijn, je gaat immers repeteren ! Het belangrijkste is dat je plezier hebt. Het stuk *Lisa à Paris* bestaat uit verschillende scènes (één scène per Unité), die elk gebaseerd zijn op de lesstof uit die Unité. Behalve een paar tekstregels hoef je dus niets nieuws te leren. Elke scène is een opzichzelfstaand verhaaltje. Dit betekent dat je verschillende mogelijkheden hebt om iets op te voeren: ofwel een of meerdere aparte scènes, of – bijvoorbeeld op het einde van het schooljaar– het hele stuk. Om te repeteren heb je eigenlijk niets nodig: met wat fantasie kun je heel veel spullen uit je klaslokaal als rekwisiet gebruiken ...

Rolverdeling

Hoofdrollen

Er zijn personages die in elke scène voorkomen, namelijk Lisa en haar vrienden in Parijs. Deze rollen hoeven niet steeds door dezelfde leerlingen vertolkt te worden: in elke scène kan een andere leerling een hoofdrol op zich nemen, zodat iedereen aan de beurt komt. Pas wanneer je het hele stuk of meerdere scènes voor een publiek gaat spelen, is het belangrijk dat elke rol door dezelfde persoon wordt gespeeld. Daarnaast zijn er in elke scène nog andere personages die tekst hebben. In de aanwijzingen per scène zijn al deze rollen onder Sprekende rollen te vinden.

Figuranten

De figuranten zijn alle personages die op de bühne staan, maar geen tekst hebben. Je kunt eventueel nog meer figurantenrollen verzinnen of zelf kleine neven-scènes bedenken.

Verteller

De verteller speelt een bijzondere rol in het stuk. Hij spreekt Nederlands en geeft extra uitleg voor die toeschouwers die weinig Frans kunnen. Bovendien heb je met de hulp van een verteller geen duur en omslachtig decor nodig.

(De verteller kan natuurlijk ook een vertelster zijn. Omwille van de leesbaarheid hebben we er hier en in gelijkaardige gevallen voor gekozen altijd de mannelijke vorm te gebruiken.)

Benodigheden voor decor, rekwisieten, kostuums en techniek

1. Decor

Om in de klas te repeteren en te spelen heb je geen decor nodig. Voordat je voor een publiek gaat spelen, moet je de volgende vragen kunnen beantwoorden: Vanwaar komen de acteurs op? Waar staan de rekwisieten en de decorstukken die in andere scènes gebruikt worden? Als er geen 'echte' bühne is waarbij je achter en aan de zijkanten kunt afgaan, heb je een achtergrond nodig die verbergt wat en wie er niet bij de scène horen; neutrale gordijnen, schermen of verplaatsbare wanden bieden hier uitkomst. De ruimte achter het gordijn noem je de coulissen.

De verteller legt uit aan het publiek waar de scène zich afspeelt. Daarom volstaan een neutrale achtergrond met wisselende decorstukken. Voor een uitgebreider decor kun je achterwanden maken: doeken waarop je een passende achtergrond schildert.

Scènewisseling: Zwaardere decorstukken kunnen op wieltjes (of skateboards) staan, zo wordt het makkelijker voor de toneelknechten om het decor te veranderen. Als jullie geen doek hebben, kan een wissel gebeuren tijdens de inleiding van de verteller. Toneelknechten kunnen ook een deel van de scène zijn (als ze bijvoorbeeld verkled zijn als verhuizer).

2. Rekwisieten

Dit zijn de voorwerpen die je in het toneelstuk nodig hebt. Bij het repeteren en spelen in de klas heb je nog geen definitieve rekwisieten nodig: als je bijvoorbeeld een slinger moet

ophangen dan is het voorlopig voldoende als je een snoer ophangt. Iedere speler is verantwoordelijk voor zijn eigen rekvisieten. Bij uitvoeringen van het stuk kun je ook een rekwisiteur aanstellen: hij is voor alle rekvisieten verantwoordelijk, controleert ze voor de voorstellingen en legt ze op de juiste plek.

De hond Moustique. Hij speelt in verschillende scènes een rol. Daarbij wordt hij niet alleen op de arm gedragen, hij moet ook alleen kunnen lopen. Zoek een zo realistisch mogelijke knuffelhond die rechtop kan staan. Hij kan dan aan een stijve leiband (een stok met een halsband) meegevoerd worden. Hondengeblaf komt uit de coulissen: van een leerling, een opname of een mobieltje. Misschien heeft iemand ook wel een hond op batterijen die alleen lopen en/of blaffen kan.

3. Kostuums

Soms moet je een volwassene spelen. Volwassenen zien er anders uit dan kinderen, dus denk eraan dat je kleding niet te 'jong' oogt: donkere in plaats van felle kleuren, nette broeken in plaats van spijkerbroeken, jurken en rokken, kortom alles wat er een beetje serieuzer uitziet. Als je de kans hebt, kun je ook hoofddeksele en pruiken of valse baarden gebruiken. Ook hier geldt weer: bij repetities en uitvoeringen in de klas hoef je geen kostuums te gebruiken.

4. Techniek

Die heb je bijna niet nodig. Voor een aantal scènes (bijvoorbeeld op het station of op straat) is het natuurlijk mooi als er wat achtergrondgeluiden zijn die een soort akoestisch decor vormen. Als je je stuk voor publiek speelt kun je tijdens een scènwisseling mooie effecten creëren met schijnwerpers en muziek.

Unité 1

Welke rollen zijn er in scène 1?

Sprekende rollen

Lisa, Marie, Alex (een meisje), Léo, Jérôme (broer van Alex), Mehdi (vriend van Léo), Mme Pirou, Mme Azemour en M. Azemour (ouders van Mehdi en Abdel), M. Lapin, Mme Lafleur (vrouw met bordje met naam), Mme Simone (buurvrouw), Léa (meisje op bank)

Figuranten

Abdel (broer van Mehdi), mensen op het station (voorbijgangers, reizigers, politieagenten, winkeliers ...)

Overige

verteller

stem in de coulissen: hondengeblaf

Benodigdheden voor decor, rekwisieten, kostuums en techniek

1. Decor

De eerste scène speelt zich af in de stationshal. Er is geen decor nodig, maar dan moet de verteller aan het begin van de scène wel de plaats beschrijven voor het publiek.

Mogelijke achterwand: loketten, kiosk, borden met dienstregeling, grote klok.

Noodzakelijke decorstukken: bankje waarop Léa wacht.

Eventuele decorstukken: bordjes, meer bankjes, vuilnisbakken ...

2. Rekwisieten

Minstens twee koffers (voor Lisa en Léa). Voor de anderen: koffers, rugzakken, tassen en reisspullen.

Een bordje waarop staat: Monsieur Lapin.

Spreek ook af met welke spullen mensen reizen of reizigers afhalen. Dit kunnen (voor de voorstelling) ook opvallende dingen zijn: skies, skateboard, vogelkooi met vogel, ballonnen, bloemen ...

De hond Moustique (lees nog eens het stukje over Moustique onder het kopje Rekwisieten in de inleiding).

3. Kostuums

Lisa komt in de zomer (tegen het einde van de zomervakantie) naar Parijs. Voor alle rollen geldt dus: zomerkleding.

4. Techniek

Mogelijke geluidsopnames: Achtergrondgeluiden op een station (treinen, aankondigingen – eventueel ingesproken door leerlingen van hogere jaren, geroezemoes enzovoort).

Hondengeblaf.

Unité 1

Proloog

(Allen, behalve Lisa. Liedje Salut, ça va ?. Vervolgens stellen de hoofdrolspelers zich voor.)

Léo: Bienvenue à Paris ! Je suis Léo. Mon chien s'appelle Malabar. (Malabar blaft.)

Marie (met Moustique): Moi, c'est Marie. Je suis de Paris. Et voilà Moustique. Il est aussi de Paris.

Jérôme: (stelt zich voor) Jérôme de Paris ! (wijst naar Alex) C'est Alexandra.

Alex: Non ! Je m'appelle Alex ! Euh ... Bonjour. (tot Mehdi) Et toi, tu t'appelles comment ?

Mehdi: Je suis Mehdi. De Paris aussi. Mais mon papa vient de Rabat.

Allen samen: Et voilà: Bonjour, Paris ! (allen af)

Scène Unité 1

(Paris, Gare du Nord. Lisa staat met een koffer en een tas in de stationshal. Typische stationssfeer. Reizigers met en zonder bagage staan te wachten of haasten zich naar hun trein. Naast Lisa staat een jongen. Iets verderop staat een vrouw die een bordje met Monsieur Lapin omhooghoudt. Op een bankje zit een meisje.)

Verteller: Dit is Lisa. Lisa is nieuw in Parijs en net op het station aangekomen.

Lisa (tegen het publiek): Hallo ! Ik ben Lisa en ik kom uit Nederland. Vanaf vandaag woon ik met mijn ouders in Parijs. Mijn vader werkt hier al, mijn moeder regelt de verhuizing. Onze nieuwe buurvrouw komt me hier ophalen, maar ik ken haar nog niet.

Verteller: Een dame komt met open armen op Lisa afgerend. Maar dan begroet ze de jongen die naast Lisa staat.

Mme Pirou (begroet Léo met een bise): Bonjour, Léo ! Ça va, toi ?

Léo: Salut, maman, ça va bien !

Mme Pirou: Et papa, il va bien aussi ?

Léo: Oui.

Mme Pirou: Alors viens. Malabar est là ! (ze wijst naar achteren, beiden af)

Verteller: Een gezin met twee kinderen komt voorbij. Beide jongens treuzelen.

Mme Azemour: Venez vite ! Mehdi, Abdel ! Attention, Mehdi !

Verteller: Een van de jongens struikelt over Lisa's koffer en gooit hem om.

Mehdi (struikelend): Zut ! Oh ... Pardon ! (zet de koffer weer recht. Tegen Lisa:) Ça va ?

Lisa: Oui, ça va. Merci.

M. Azemour: Mehdi ! Viens !

Mehdi: Salut !

Lisa: Salut !

Verteller: Een man komt op en kijkt zoekend rond. Dan ziet hij de vrouw met het bord waarop Monsieur Lapin staat en spreekt haar aan.

M. Lapin: Euh ... Pardon, madame. Monsieur Lapin, c'est moi.

Vrouw met bord: Ah, bonjour, monsieur Lapin ! Bienvenue à Paris ! Je suis madame Lafleur. Une amie de monsieur Clément.

M. Lapin: Bonjour, madame Lafleur. *(beiden af)*.

Verteller: Eindelijk arriveert de buurvrouw die Lisa komt ophalen. Maar ze verwacht Lisa met het meisje op de bank.

Buurvrouw (begroet het meisje uitbundig): Ah, voilà, c'est fantastique ! Bonjour et bienvenue à Paris !

meisje: Euh ... Pardon madame ?

Buurvrouw: Je suis madame Simone. Comment ça va ?

Meisje: Ça va bien, mais ...

Buurvrouw: Bien, bien. Viens vite ... *(ze neemt de koffer van het meisje en wil weggaan)*

Meisje: Non, madame ! *(trekt aan de koffer)*

Buurvrouw: Non ?

Meisje: Non ! J'appelle la police !

Buurvrouw: La police ? Mais je suis madame Simone. Et toi, tu es Lisa des Pays-Bas.

Meisje: Non, madame. Je m'appelle Léa et je suis de Paris.

Buurvrouw: Zut ... Je pique une crise !

(Lisa heeft alles gehoord en mengt zich in het gesprek)

Lisa: Euh ... Pardon. Bonjour, madame. Moi, je m'appelle Lisa. Et je suis des Pays-Bas.

Buurvrouw: Tiens, c'est toi, Lisa ... bien. Et moi, je suis madame Simone. Bienvenue à Paris, Lisa ! Tu viens ? Au revoir, Léa, et ... pardon.

Léa: Au revoir !

Lisa: Salut Léa. *(allen af)*